

34

56

לבייתו (רלב) - או לכל בית אחר שיזדמן לו (רלג) - מבלי לעמוד בדרכו (רלד). ויזרוק את החפץ לבית כלאחר-יד (רלה). אך אם נעמד ברשות הרבים אחרי שזכר שהחפץ בידו או בכיסו, אין כל היתר לעצה זו (רלו). והוא חייב להשאיר את החפץ במקומו, או להוליך אותו פחות פחות מארבע אמות, וכן"ל.

ג. היוצא בשבת מרשות-היחיד לרשות-הרבים וזכר שממחטה או כיפה בכיסו, יעשה כאמור בסעיף נב, ואחרי שזרק את הממחטה או את הכיפה, ובדרך שלא כרגיל בחול, ירים את הממחטה ויכרכנה מסביב לצוארו בעודו עומד. וכזכר לעיל בסעיף מז, או ירים את הכיפה ויחבשנה על ראשו בעודו עומד. אבל אל יעשה כן דרך הליכתו, שכן פעולה מעין זאת נחשבת להנחה ברשות-הרבים (רלז).

נד. מותר לתת לקטן סידור תפילה כדי שיביאנו לבית-הכנסת לצורך עצמו, והוא שאין צורך להעבירו דרך מקום שאיסור הטלטול בו הוא מדאורייתא, וכדלעיל פרק יז סעיף ג, ומותר לגדול להתפלל יחד עם הקטן מתוך סידור זה (רלח). אך פרט למקרה זה אין כל היתר למסור חפץ לקטן כדי שיטלטלנו במקום שאסור לטלטל בו (רלט). אפילו אם הקטן עושה כן מעצמו על דעת אביו וברצונו (רמ).

נה. לא יעמוד אדם ברשות-הרבים וישתין בצד הקיר, כיון שמי-השתן יוצאים אל מחוץ לארבע אמותיו, וכן לא יעמוד ברשות-היחיד וישתין, אם מי-השתן

לו. (רלב) שם במ"ב, וע"ש במ"ב ס"ק לו, דהמקיל לא רק בחבילה, אלא גם בכיסו, לא הפסיד. (רלג) דדוקא במושט מרה"י לרה"י ור"ה באמצע בדיוטא אחת חייב, ומשום דהוה דומיא דמלאכת המשכן, אבל לא במעביר בכה"ג, עיין סי' שמו במ"ב ס"ק ח לגבי זורק, וחזו"א סי' סב ס"ק יט (ה) לגבי העברה, וכן שמעתי מהגרש"ז אויערבך שליט"א, ועיין גם חזו"א סי' קג ס"ק יט. (רלד) סי' רסו סעי' יא ובמ"ב ס"ק כס רלו, והא דבעינן שירוק, הוא כי היכי דתהוי ליה הכירא ולא יעמוד באמצע דרכו, שם סעי' יא ובמ"ב ס"ק לא. (רלה) שם בשו"ע ובמ"ב ס"ק לו. (רלו) שהרי הוא עושה עקירה חדשה כדי להוליכו ד"א ברה"א או כדי להכניסו לרה"י, ויש בזה איסור תורה. ולפי"ז אין עצה זו מועילה אלא"כ דלת ביתו פתוחה, שיוכל מיד להיכנס לתוך ביתו, או שבעת ההליכה (הריצה) הלך וחזור ידפוק בדלת ויפתחו לו, שכן אם יצטרך לעמוד לפותחה, כבר נעמד, ואסור לו לעקור, ע"ש סעי' יא ובביה"ל ד"ה כי היכי, ועיין סי' שטט בשעה"צ ס"ק יח. (רלז) שו"ת אג"מ או"ח ח"ב סי' קיב, חזו"א סי' קה ס"ק ו. (רלח) סי' שמג בביה"ל בשם שו"ת רע"א, ועיין סי' שמו בבה"ט סו"ק ה, דיש מקום להתיר להביא מפתח ביהכ"נ דרך מקום כרמלית ע"י קטן, ועיין שו"ת ח"ס ח"ו סי' יג, דדוקא במקום מצוה שרינו, וגם הקטן בעצמו נכנס להתפלל בביהכ"נ, ונראה לומר, דלא יתן הגדול לידיו של הקטן, ומשום דעושה עקירה ע"ד שהקטן יוציא לכרמלית, עיין סי' שכה במ"ב ס"ק ג. (רלט) סי' שמג ובמ"ב ס"ק ד, ועיין לעיל הערה רל במהות האיסור בקטן שלו; ועיין סי' שסב סעי' ז ברמ"א ובמ"ב ס"ק מד, שו"ת ח"ס ח"ו סי' יג, שו"ת מהר"ם שיק או"ח סי' קעג, שו"ת כ"ס או"ח סי' מז, תפא"י בפתיחתו למסכת צירובין בדברי ההגה שם, מנחת שבת סי' פב ס"ק ב. (רמ) עיין סי' שלו בשעה"צ ס"ק נה, תהליך סי' שמג

פעם יעביר
מעט כדי
לידי שנים
חברו (רכז),
עד מוצאי
יבוא לידי
או להנחתו
שלא כדרך
אינו יכול
ז שמתירא
כדי הליכה
זר (בריצה)

תמיהים, וגם
ובזמננו אין
חשיב כשכוח
(שם) ומותר,
שב"א, והיינו
דשרי, עכ"ד.
ינו אומר לו
(רכג) שם
דבזה"ז אין
גמורה אסור
ריצה מותר
לו, וע"ש סי'
לפי המבואר
רסו סעי' ז
במ"ב, ועיין
איוזה סיבה
שיב כמהלך,
א"ע"ש שלא
א, בהעביר
בבית יעקב
ואינו מונה
אעלה מג"ט,
נו לרוץ עם
שם סעי' ג
זחות מד"א,
סי' ת, סי'
התירו אלא
נזן, כביה"ל
במ"ב ס"ק